

► У гості до сусідів

Чому в них уже Європа...

І зробили її не президент, і не уряд – зробили її самі люди

Минулого четверга тальнівська делегація вирушила в гості до своїх сусідів-уманчан. День видався, як на замовлення, погожий і теплий, одним словом – чудовий, бо повернулись із Умані майже о 9 вечора! Та про все по порядку...

Виїхали ми автобусом від районного Будинку культури о пів на дев'яту ранку. Сільські голови, спеціалісти райдержадміністрації і районної ради та її очільниця – Валентина Любомська, яка й стала ініціатором цієї насиченої й повчальної екскурсії, яку провела для нас Оксана Супрунець, голова Уманської районної ради, привітно зустріли ще при в'їзді до регіону.

Відповідно до плану – перша наша зупинка – це село Берестівце. При в'їзді – нічого незвичного – вивіска із назвою, як у всіх населених пунктах. Але далі – розкрилося все те «незвичне», до якого прагнемо й ми – це високий соціально-економічний розвиток села, який на словах описати неможливо. Сюди треба просто приїхати й побачити Берестівце на власні очі. Рівні дороги, гарне освітлення, парк відпочинку із фонтаном і ставками, де росте 40 різновидів рослин, безліч

створити сім'ю та мешкати в одному із кращих сіл Черкащини. То як же вдалося цьому селу збудувати в себе Європу в ті часи, коли вся країна про неї тільки мріє? Староста Берестівця Галина Панасюк стримано каже, що завдяки трьом простим, але мудрим словам: праці, порядку і спокою. Село далеко від великих доріг, ніколи не було тут багатої промисловості, не траплялося гучних політичних акцій. У всі часи селяни жили землею, сільським господарством. Раніше тут був колгосп, а зараз – ТОВ «Берестівце», яке більше 25 років очолює досвідчений господарник і меценат Василь Чекаленко, який у це село вклав не тільки душу, а й мільйони гривень! Сільрада і товариство працюють, як один злагоджений механізм. Галина Григорівна додає, що ремонт доріг, клубу, медпункту, допомога дитсадку, школі, опіка ветеранів – все давно взяв на свої плечі Василь Іванович, бо відомо, що із бюджетних грошей особливо не розживешся. Спеціально купив машину, щоб возити людей на лікування, більше двох мільйонів вклав у відбудову церкви. Сьогодні сільгоспвиробник притримується думки, що

Тальнівська делегація у Берестівці

«Берестівце», першим у районі підняв орендну плату до 7 відсотків. Пані Галина зауважує, що їхнє село – невелике. Всього 800 мешканців, але щороку у них є перший клас. А це – у Берестівці немає порожніх хат – цього великого болю й смутку нашої країни. Все це завдяки тому, що і влада, й бізнес тягнуть спільного воза, додає голова районної ради Оксана Супрунець, тобто працюють як одна команда, яка знає і щиро любить кожен куточок рідного краю, переймається долею кожної родини, тому й досягла такого успіху.

Три години перебування у Берестівці промайнули майже непомітно, але залишили по собі багато добрих спогадів і надій. Поки добиралися до Уманської районної лікарні, наступної зупинки нашої подорожі, все побачене жваво обговорювали і дійшли спільної думки, що дійсно одна команда – то велика сила! У нас, на жаль, поки що зовсім не так...

На подвір'ї медичного закладу нас зустрічає головний лікар Інна Добрянська та два її заступники. Із перших слів спілкування видно, що жінка – не лише досвідчений керівник, а й гарний менеджер. Очолоює вона Уманську лікарню майже 9 років, за спеціальністю – кардіолог. Адміністративну роботу поєднує із практикою. І так всі її колеги. Вимоглива, грамотна і справедлива. Тому і в колективі – порядок і дисципліна. Інна Іванівна каже, що до цього йшли не один рік. Було дуже складно, але тепер легко, адже зараз колеги розуміють її із півслова. В процес реформування долучилися 4 роки по тому. Чи є результат? Є. І доволі непоганий, бо ми його побачили. Перше, що найвидніше впадає в око, це – сучасний ремонт, після якого в лікарні стало затишню й комфортно. Ми побували в хірургічному відділенні, реанімації і центрі огляду жінок. Примітно вражає, що набули сучасного вигляду не лише коридори, а й палати. У кожній – добротні нові

меблі й ліжка, а ще – душ і туалет! А яка операційна із новим обладнанням і величезними лампами! А яка реанімація! Така враження, що ми потрапили в одну із «крутих» столичних лікарень, бо й там далеко не всі такі. Як таке зуміли досягти в Умані? «А завдяки бізнесу, і лише потім – бюджетним асигнуванням і лікарням, – каже очільниця. – У лікарню ж ходять усі: і бідні, і багаті. Маєш гроші, хочеш, щоб було комфортно – зроби це сам. І тобі прийомно буде, й інші спасибі скажуть. Отаким способом практично зроблене все». А ще у

їдальня, великий спортзал і стадіон! І все це утримують не лише за бюджетні кошти. Тут знову ж такі задіяні кошти бізнесу... Таким чином, побудована й прекрасна Уманська церква Всіх Святих, яку спорудила відома родина Гордіїв, які утримують величезне тепличне господарство. Вони, до речі, пригостили нашу делегацію смачним обідом у вишуканому кафе «Фазан». Спасибі їм за теплу гостинність.

Наша поїздка, як і весь день, добігали до завершення. Надворі – темніло. Всі стомились, але як не підбити підсумки, тим

підтверджують і сільські голови, які зауважують, що достукатися до багатих дуже тяжко. А якщо й допоможуть, то треба сім разів кланятись і сім разів дякувати.

Взяла слово й Валентина Любомська, яка щиро подякувала своїй колезі за душевну гостинність і змістовну екскурсію, наголосивши, що вона про це говорить на кожному зібранні, яке відбувається у Тальному. На жаль, не всі грошовиті люди її чують. Мабуть, потрібно таку екскурсію провести й для них, щоб все побачили на власні очі й почули влас-

Головний лікар Інна Добрянська із заступниками

квітів і садок, прекрасний стадіон, Будинку культури з інноваційним повітряним опаленням і навіть масажний кабінет із надсучасним автоматичним кріслом, яке забезпечує до трьох сотень видів масажу: від п'ят – і до потилиці. Середня зарплата становить 7 тисяч гривень. Це практично одна з найбільших у регіоні. Трудівники задоволені оплатою праці, водії – дорогами, пенсіонери – умовами життя, молодь після навчання повертається у Берестівце, щоб тут

Європа – це не тільки асфальт і «круті» іномарки, це насамперед – гідний труд і зарплата! І тут так і є. Неспішний у рухах, щедрий на жарт, спокійний і врівноважений. Ніколи ні на кого не підвищив голос, але його слово для працівників – закон. Це, мабуть, вищий клас керівництва! Він із діда-прадіда корінний берестівський житель, нині поруч із батьком трудиться і його старший син.

Зараз у роботі товариства 1660 гектарів землі. Орендує чотири

Сільські краєвиди

лікарні дуже багато різного сучасного обладнання, яке закупили не лише за місцеві капіталовкладення, а й завдяки державним грантам, які уманчани вигравали не один раз і про які Інна Іванівна розповідала як досвідчений менеджер. А ще тут вже запровадили електронні медичні карточки та електронну чергу, через яку можна потрапити до будь-якого лікаря, і не тільки жителям Уманщини.

Наша кінцева зупинка – Родниківська школа, про яку, до речі, ми декілька років тому вже писали. Цей заклад сьогодні можна сміливо назвати інноваційною українською школою, бо він повністю відповідає усім її вимогам. Сьогодні у школі навчаються 450 дітей. Сучасне обладнання, меблі, комп'ютери, інтерактивні дошки – все це нині є в Родниківській школі, і вже не один рік. А ще гарна

більше, що вражень море! Оксана Супрунець, голова Уманської районної ради, на завершення наголосила, що потрібно працювати разом. «У нас система роботи така. Є проблема, є сільські голови, товаровиробники й бізнесмени. На її вирішення треба, наприклад, 500 тисяч гривень. Районний бюджет може виділити 50 тисяч гривень, сільський – 40 тисяч, а все інше – це кошти бізнесу в дольовій участі! – каже Оксана Іванівна. – І всі із цим погоджуються. А як по-іншому? І так має бути, бо ми самі собі зобов'язані створювати затишок і комфорт. Не можна сказати, що в нас кожне село таке, як Берестівце, але гарних і заможних є вже багато. І це радує. А проблеми – вони є. Вони завжди будуть, але, якщо разом, то все можна вирішити».

...У нас же здебільшого бізнес обходиться невеличкими подарунками. Це

ними вухами. Як і сільські голови, адже запрошували усіх, а поїхали лише із Веселого Кута, Вишнополя, Романівки, Мошурова, Поташі, Лоташевого, Глибочка, Кобринового, Заліського, Кобринової Греблі, а іншим, що не цікаво?

Подорож завершилася. Повертаємося додому. Як кажуть: у гостях добре, але дома найкраще. Можливо, наше Тальне й не таке гарне, як Берестівце, але це – рідна сторона, тому для нас – найкраще. І в нас є все для того, аби воно стало ще кращим. Навіть кращим від Берестівця. Є земля, є гроші, бракує одного – бажання. Ми ж усі в однакових умовах, то чому там уже Європа? І зробили її не президент, і не уряд – зробили її самі люди. Невже ми гірші...

Репортаж із екскурсії Ірини РОГОВОЇ.